

РЕШЕНИЕ

№ 2751

гр. София, 21.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова

Ванина Колева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **2077** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх. О, ет.1, ап.1, срещу Решение № 374 от 01.02.2022г., постановено по нахд № 9894/2021г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 19-и състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 23-003891/ 17.06.2021г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ като законосъобразно.

В жалбата са изложени доводи за неправилност на обжалваното решение, поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Конкретно жалбоподателят сочи, че решението е постановено без да е изяснена фактическата обстановка, без да са събрани относимите доказателства, че неправилно е приложен материалният закон, като е прието, че [фирма] е предприятие, което осигурява временна работа. Моли съда да отмени обжалваното решение. Претендира разноски, за което представя списък.

Ответникът, директорът на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за

неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, в пределите на касационната проверка, Административен съд София-град, намира касационната жалба за основателна.

С потвърденото с обжалваното решение НП № 23-003891/ 17.06.2021г. директорът на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, на основание чл.41б, ал.5 от Кодекса на труда (КТ), във вр. с чл.85, ал.4 от Закона за насърчаване на заетостта (ЗНЗ), във вр. чл.81а, ал.1 от ЗНЗ е наложил на [фирма] имуществена санкция в размер на 6000 лв. за нарушение на чл.107р, ал.7 от КТ, във вр. с чл.74е, ал.1 от ЗНЗ.

От фактическа страна е установено, че на 26.04.2021 г. била извършена проверка на обект детски център „К. П.“ и ресторант, намиращи се в [населено място], „М. МОЛ“, стопанисвани от [фирма], от служители на дирекция „Инспекция по труда“ С. област. Установено е, че в търговските обекти полагат труд наети служители и работници на [фирма]. Лицата, които към момента на проверката са били в обекта са попълнили декларации и проверката продължила по документи в Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“. По време на проверката са предоставени трудови договори на наетите от [фирма], както и длъжностни характеристики и декларации за съгласие да се упражнява трудова дейност на територията на „К. П.“ „М. МОЛ“, находящ се в [населено място]. Представените документи касаят лицата А. А. М., на длъжност чистач, Д. И. П. на длъжност готвач и В. К. М. на длъжност аниматор. Сключените трудови договори са безсрочни.

Представен е сключен между [фирма] в качеството на „изпълнител“ и [фирма] в качеството на „възложител“ договор за предоставяне на услуги от 01.09.2019 г., по силата на който изпълнителят предоставя квалифицирани услуги по развиване на търговската му дейност и позициониране на пазара, на който оперира, като, използвайки своя опит и ресурси при предоставянето на такива услуги, предоставя в обслужваните обекти организация и осъществяване на процеса по предлагане, продажба на храни, напитки и играчки, посрещане и изпращане на клиентите и посетителите, анимация, и осигуряване на ред и организация при пребиваването им в обслужваните обекти срещу заплащане. Договорът е за срок от 24 месеца и е с начална дата 01.03.2019 г. Съгласно приложение № 2 към договора за услуги обслужваният обект е ресторант и детски център „К. П.“ „М. МОЛ“, [населено място]. Прието е, че [фирма] е предприятие, осигуряващо временна работа, което няма регистрация в Агенцията по заетостта за осъществяване на тази дейност. Съставен е акт за установяване на административно нарушение (АУАН) на 18.05.2021 г. за нарушение на чл.107р, ал.7 от КТ, във вр. с чл.74е, ал.1 от ЗНЗ, въз основа на който е издадено НП № 23-003891/ 17.06.2021г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с който на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 6000 лв., на основание чл.41б, ал.5 от Кодекса на труда (КТ), във вр. с чл.85, ал.4 от Закона за насърчаване на заетостта (ЗНЗ), във вр. чл.81а, ал.1 от ЗНЗ, за нарушение на чл.107р, ал.7 от КТ, във вр. с чл.74е, ал.1 от ЗНЗ.

За да потвърди НП, в обжалваното решение СРС приема, че АУАН и НП са съставени от оправомощени длъжностни лица, в кръга на компетенциите им, в хода на административно-наказателното производство не са допуснати процесуални нарушения, които да са от категорията на съществени такива и с които да се засягат

основни права, включително това на защита на подведеното под административнонаказателна отговорност ЮЛ, че е спазена предвидената от закона писмена форма и давностните срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН.

Съдът е приел, че от събраните по делото доказателства се установява, че [фирма], което е с основна дейност предоставяне на работна сила, е предоставило работници и служители, с които е сключило безсрочни трудови договори на [фирма]. Позовал се е на съдържанието на договора между двете дружества, чието цел според него е именно предоставяне на работници и служители за конкретен обект, стопанисван от [фирма]. Приел е, че описаните дейности определят [фирма] като предприятие, което осигурява временна работа по смисъла на § 1, т.17 от ДР на КТ и като такова не е изпълнило задължението си по чл.74е, ал.1 ЗНЗ и чл. 107р, ал.7 от КТ за регистрация в Агенцията по заетостта.

Настоящият касационен състав счита изводите на СРС за неправилни и необосновани с оглед събраните по делото доказателства. Съдът превратно е тълкувал предмета на представени договор за услуги от 01.02.2019г. между [фирма] в качеството на „изпълнител“ и [фирма] в качеството на „възложител“. Неправилно е приложил и разпоредбата § 1, т.17 от ДР на КТ с оглед на установените факти.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в § 1, т.17 от ДР на КТ, "Предприятие, което осигурява временна работа" е всяко физическо или юридическо лице, което извършва търговска дейност и сключва трудов договор с работник или служител, за да го изпрати да изпълнява временна работа в предприятие ползвател под негово ръководство и контрол след регистрация в Агенцията по заетостта.

В случая от събраните доказателства се установява, че трудовите договори, сключени между установените в проверявания обект работници/ служители и [фирма] са безсрочни.

На следващо място, от представения договор за услуги от 01.02.2019г. не се установява целта на договора да е изпълнение на временна работа в обекта на [фирма], както е приел районният съд.

Основателни са и доводите на касатора, че не се установява, нито от събраните в хода на проверката доказателства, нито от тези, събрани от СРС, сключилите с [фирма] трудови договори служители, полагащи труд на обекта на [фирма], детски център „К. П.“ в „М. МОЛ“, [населено място], да са под ръководство и контрол на [фирма]. Напротив, от представените в настоящата инстанция трудови договори и допълнителни споразумения към тях, се установява, че и длъжността „мениджър екип“, а както и останалите служители в обекта, са в трудови правоотношения с касатора. Не е установено нито едно лице, осъществяващо ръководство и контрол от името на [фирма]. не е установено нито едно лице в трудови или други правоотношения с [фирма] (например управител) в обекта. Тези факти съответстват и на предмета на договора за услуга, според който изпълнителят предоставя услуги по развитие на търговската дейност на възложителя, а не както е приел районният съд, за предоставяне на работна сила в обекта на възложителя.

По изложените съображения обжалваното решение следва да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което да се отмени НП.

При този изход на спора, с оглед направеното от процесуалния представител на касатора искане, Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ следва да заплати направените по делото разноски в размер на 756 лева, съгласно представения списък и доказателства за заплащането им, на осн чл.63д, ал.1 от ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, вр. с чл.222, ал.1 от АПК ,
вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XXII касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 374 от 01.02.2022г., постановено по нахд № 9894/2021г. по
описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19-и състав, и вместо него
постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-003891/ 17.06.2021г., издадено от
директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ да заплати на [фирма],
ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 756 (седемстотин петдесет и шест) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: